

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΑΡΘΡΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ – ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΝΕΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ (Γεώργιος Ι Κασσιμάτης)

Περί της πηγής και της νομικής βάσης των θεμελιωδών αρχών του συντάγματος. Διαχωρισμός θέσεως από τις διδασκαλίες των Κέλσεν και Σμιτ. Η δημοκρατική αρχή υπό την έννοια του νομικού σημείου δικαιοποίησεως της διαλεκτικής σχέσης βουλευτικής πράξης και κοινωνικού ρυθμού. Σχέση του ουσιαστικού περιεχομένου των θεμελιωδών αρχών του συντάγματος με τη δημοκρατική αρχή. Προσδιορισμός και θετικοποίηση των θεμελιωδών συνταγματικών αρχών. Η διάκριση των θεμελιωδών αρχών από τους μη θεμελιώδεις κανόνες του συντάγματος. Η δημοκρατική αρχή ως θεμελιώδης συνταγματική αρχή. Οι επιταγές της δημοκρατικής αρχής. Το δημοκρατικό σύστημα οργάνωσης και λειτουργίας όλων των φορέων δημόσιας εξουσίας και δραστηριότητας. Το δημοκρατικό σύστημα κοινωνικής οργάνωσης και λειτουργίας. Το δημοκρατικό σύστημα σχέσεως Κράτους και κοινωνίας. Η ρυθμιστική δύναμη της κοινωνικής πραγματικότητας. Αρχή του κράτους δικαίου. Αρχή του κοινωνικού κράτους. Η αρχή του σεβασμού και της προστασίας της ανθρώπινης αξίας. Ο καθορισμός της αρχής του πολιτεύματος.

ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ (Π.Δ. Δαγτόγλου)

Το Σύνταγμα ως ο κατεξοχήν πολιτικός νόμος. Σκοπός ενός σύγχρονου δημοκρατικού Συντάγματος. Τα όρια της συνταγματικής ρύθμισης. Η μορφή του πολιτεύματος. Το εκλογικό σύστημα. Τα πολιτικά κόμματα. Σχέσεις νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσίας. Η δικαστική εξουσία. Οι ένοπλες δυνάμεις. Ραδιοφωνία και τηλεόραση. Η σύνδεση με τις Ευρωπαϊκές Κοινοότητες. Προστασία και περιορισμός των ατομικών δικαιωμάτων. Η Ευρωπαϊκή Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Η διατύπωση του Συντάγματος.

Η ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΕΘΝΗ ΠΡΟΤΥΠΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ (Κ.Γ. Μαυριάς)

Το πρόβλημα της προστασίας των ξένων επενδύσεων στις υπό ανάπτυξη χώρες. Η επένδυση – οικονομικό και πολιτικό φαινόμενο. Θεσμικό πλαίσιο και περιεχόμενο της «προστασίας» των ξένων επενδύσεων κατά τα διεθνή πρότυπα. Το σύνταγμα και η κρατική κυριαρχία – η ελληνική λύση του 1952. Κεφάλαιο και επένδυση σαν ιδιοκτησιακές έννοιες. Τι προτείνει το σχέδιο συντάγματος του 1975.

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (Κ.Α. Ζώρας)

Έρευνα της συνταγματικότητας της διάταξης της παρ26 του νόμου περί «Φορολογίας του Εισοδήματος». Κήρυξη της ως αντισυνταγματικής, αντιβαίνουσας στο αρ6 παρ1 του ομοσπονδιακού Συντάγματος. Ο γάμος και η οικογένεια υπό την προστασία της πολιτείας. Οι θεσμοί που συμβάλλουν στη θεμελίωση υγιών κοινωνιών μη συγκρίσιμοι με λοιπές ανθρώπινες σχέσεις. Θεσμική εγγύηση του γάμου και της οικογένειας. Αυξημένη συνταγματική ισχύς. Τα όρια της νομικής ενέργειας του αρ6 παρ1 του ομοσπονδιακού συντάγματος. Το πεδίο προστασίας και το πεδίο κίνησης του νομοθέτη. Η επιβολή λήψης ευνοϊκότερων μέτρων για τους προστατευόμενους θεσμούς. Η υιοθέτηση της αρχής του κοινωνικού κράτους.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟ. ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΠΑΝΟΔΟΥ ΣΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ (Πέτρος Ι Παραράς)

Η πορεία προς τη δημοκρατία. Η επιστράτευση για την Κύπρο. Η ανάθεση σχηματισμού κυβέρνησης στον Κων/νο Καραμανλή. Η πορεία προς το νέο σύνταγμα. Δημοψήφισμα για τον καθορισμό του δημοκρατικού πολιτεύματος της Χώρας. Παράρτημα. Άρθρα δημοσιευθέντα στο «Βήμα». Άρθρα δημοσιευμένα στην «Καθημερινή»

ΤΕΥΧΟΣ 2^ο

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΣΤΗΝ 3^η ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΤΡΟΙΖΗΝΑΣ (Χαρίτων Κορίζης)

Οι Α και Β εθνοσυνελεύσεις. Η επικρότηση των αγγλοφρόνων στην Γ εθνοσυνέλευση της Επιδαύρου. Δύο αντιμαχόμενες παρατάξεις: στην Ερμιόνη και την Αίγινα. Η συγκρότηση της συνέλευσης της Τροιζήνας. Ο Κολοκοτρώνης κυρίαρχος. Η εκλογή του Ι. Καποδίστρια ως Κυβερνήτη. Η επιτροπή επί του πολιτεύματος. Προσπάθεια διακοπής της διαδικασίας αναθεώρησης του συντάγματος. «Ραγδαιοτάτη μάχη» δια το «απαρβαίστον» και τας «πυγολαμπίδας». Πρότυπο δημοκρατικού και φιλελεύθερου πολιτεύματος. Περί επιδράσεων ξένων προτύπων. Έκφραση πολιτικών εμπειριών και δημοκρατικών πεποιθήσεων. Αξιολόγηση λειτουργικότητας του πολιτικού συστήματος.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΣΤΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ (Γεώργιος Α Κουμάντος)

Η σημασία της μαζικής επικοινωνίας. Η ύπαρξη της μαζικής επικοινωνίας. Καθορισμός της έννοιας της ελευθερίας. Τα προβλήματα που προκύπτουν από την ποιότητα και την εξασφάλισή της. Τρόποι πραγμάτωσης της ελευθερίας. Πλασματικότητα της ελευθερίας. Η απόρριψη της ελεύθερης ανταγωνιστικής λειτουργίας ιδιωτικών σταθμών ραδιοφωνίας και τηλεόρασης. Κρατικός έλεγχος ραδιοφωνίας και τηλεόρασης. Το κρατικό μονοπώλιο. Η πολυμέρεια ως ο μοναδικός τρόπος πραγμάτωσης της ελευθερίας στην ενημέρωση. Ελευθερία στη διοίκηση και το πρόγραμμα. Ανάλογη εκπροσώπηση όλων των κομμάτων. Συγκρότηση συμβουλίου ραδιοφωνίας και τηλεόρασης. Συμμετοχή μη πολιτικών φορέων. Το πρόβλημα της αντιπροσωπευτικής συγκρότησης. Πρόταση συνταγματικής κατοχύρωσης της ελευθερίας ενημέρωσης μέσω ραδιοφώνου και τηλεόρασης. Επιμέρους ζητήματα επί του προγράμματος. Επιτροπή προγράμματος. Η

επίδραση στο κοινό – το ζήτημα της ακροαματικότητας. Αντίθεση πνευματικών αιτημάτων και λαϊκών απαιτήσεων. Ομαδική επίλυση των ως άνω προβλημάτων.

ΑΥΤΑΡΧΙΚΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ – ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ (Γ. Κασσιμάτης)

Αντί εισαγωγής ή περί απάθειας της ελληνικής νομικής επιστήμης. Τα κρίσιμα για την προβληματική μας γεγονότα. Έννοια της συντακτικής εξουσίας. Το πρόβλημα νομιμότητας της συντακτικής εξουσίας. Σχέση εξουσίας και δικαίου. Το πρόβλημα: «επανάσταση». Το πρόβλημα «αντίσταση». Το πρόβλημα «επικράτηση». Το πρόβλημα «αναγνώριση». Τελική θέση – η δημοκρατική αρχή ως βάση της νομιμότητας.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΜΕΙΟΨΗΦΙΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ (Δημήτριος Θ Τσάτσος)

Ο χαρακτήρας του σχεδίου. Η μορφή του πολιτεύματος. Η Βουλή. Τα σχετικά με τη Βουλή προβλήματα. Εκλογή της Βουλής και νομική θέση του βουλευτού. Οργάνωση της Βουλής. Νομοθετική λειτουργία της Βουλής. Η Κυβέρνηση. Ατομικά δικαιώματα.

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΟΡΟΥ ΝΟΜΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΟΙΝΙΚΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ (Χρήστος Γ Δέδες)

Εισαγωγή. Η έννοια του όρου «νόμος» γενικώς. Η έννοια του όρου «νόμος» και η προσωπική ελευθερία. Η έννοια του όρου «νόμος» και τα μέτρα ασφαλείας. Συμπέρασμα.

Η ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΩΔΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ (Δρ Δημήτριος Λ Κυριαζής-Γουβελής)

Επί της μορφής του πολιτεύματος. Προτάσεις διατυπώσεων και σχετικά ζητήματα. Επί των δικαιωμάτων. Επί του αρ2 του Σχεδίου. Επί του αρ3 (περί ισότητας). Ποια δικαιώματα δεν περιέχονται στα αρ3-17 του Σχεδίου.

Η ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ (Φ.Θ. Βεγλερης)

Γενικότητες. Έννοια και περιεχόμενο της εκτελεστικής εξουσίας. Σημασία της «εξουσίας», των «εξουσιών» και της αρχής του «χωρισμού των εξουσιών». Η απολυταρχία, καθεστώς όπου δεν υπάρχει «εκτελεστική εξουσία». Η εκτελεστική εξουσία κατά το σχέδιο Συντάγματος. Συγκρότηση της εκτελεστικής εξουσίας. Ανάδειξη

ΠτΔ, σχηματισμός κυβέρνησης και ευθύνες προέδρου και υπουργών. Προνομίες και αρμοδιότητες των οργάνων της εκτελεστικής εξουσίας. Προσωπικές εξουσίες ή προνομίες του ΠτΔ. Κοινές αρμοδιότητες προέδρου- κυβερνήσεως. Συμπεράσματα. ΠτΔ ως θεσμός και σύνολο εξουσιών. Ο προσδιδόμενος στο πολίτευμα χαρακτήρας μέσω του θεσμού του ΠτΔ. Προτίμηση στο αμιγές κοινοβουλευτικό σύστημα.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ (Διον. Καραγεωργας)

Το ζήτημα της προβλεπόμενης μορφής οργάνωσης υπό το πρίσμα των άρθρων 17παρ1, 26παρ2, 108 σε συνδυασμό με το 26παρ4, 26παρ4. Η ιδιοκτησία ως νομικό δικαίωμα επί πραγμάτων. Το πρόβλημα της οργάνωσης στους διαφόρους τομείς οικονομικής ανάπτυξης. Αναχρονιστικό το σύστημα στο σχέδιο συντάγματος. Το αρ14. Το αρ15 του Γερμανικού συντάγματος. Αποτροπή στήριξης ξένων μονοπωλίων.

ΕΚ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ (Δ Παπασπύρου)

Ο ΠτΔ. Τα προσόντα. Ο τρόπος εκλογής και η διάρκεια θητείας. Σχετικά στα ξένα συντάγματα. Ο καθορισμός του τρόπου εκλογής. Τα υπέρ και τα κατά της άμεσης εκλογής. Τα όρια των εξουσιών του ΠτΔ. Τα σχετικά ζητήματα. Το δίλημμα μεταξύ άμεσης-έμμεσης εκλογής. Η ενίσχυση της εκτελεστικής εξουσίας και τα σχετικά με αυτή ζητήματα. Η σχέση των εξουσιών του ΠτΔ- πρωθυπουργού. Ταξινόμηση των εξουσιών του ΠτΔ. Οι έκτακτες εξουσίες του ΠτΔ.

ΑΙ ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ (ΧΓ Δεδες)

Η ποινική προστασία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας έναντι των κατά αυτής προσβολών, ίδια δε των βασάνων. Σκοπός και θεσις της διατάξεως. Η εκτασις εφαρμογής της. Ο δράστης. Η εν τω ποινικω κωδικι θέσις της διατάξεως. Βαρύτης και διαμόρφωσις της διατάξεως. Η αποζημιώσις των αδίκως προφυλακισμένων ή καταδικασθέντων. Η ποινή του θανάτου. Ο φυσικός δικαστής και τα ειδικά και εξαιρετικά δικαστήρια. Το δικαίωμα του αναφέρεσθαι. Το δικαίωμα της αναφοράς. Εγγυήσεις του δικαιώματος της αναφοράς. Η δίωξη του υποβάλλοντος την αναφορά. Ποιον αφορά το κώλυμα της διώξεως. Απόφασις της αρχής. Άδεια της αρχής. Επίμετρο.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΑΤΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ (Ξενοφων Α Γιαταγανας)

Τρόποι καταστρατήγησης. Η παραβίαση της αρχής του περιορισμού της συνταγματικής εξουσίας καταλήγει στην παγίωση της πρακτικής καταστρατηγήσεως του Συντάγματος. Νομοθετικές διατάξεις, εξωτερικά σύμφωνες με το Σύνταγμα, είναι δυνατό να το

υπονομεύουν ουσιαστικά και να οδηγούν έτσι στην καταστρατήγηση του. Το πρόβλημα του νομότυπου (legalite) και του νόμιμου (legitimite) χαρακτήρα της νέας εξουσίας. Γύρω από τη δυνατότητα προλήψεως της καταστρατηγήσεως του Συντάγματος. Συγκεφαλαίωση και προσωρινά συμπεράσματα.

ΤΑ ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΑ 683/1975 ΚΑΙ 684/1975 ΤΟΥ ΑΠ ΥΠΟ ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ (Γεώργιος Ι Κασιμάτης)

Επί του 683/1975 βουλεύματος του ΑΠ. Νομιμότης της πολιτικής εξουσίας και φύσις της συντακτικής εξουσίας από τις 24/7/1974 κ.έ. Το Δ ψήφισμα. Επί του 684/1975 βουλεύματος του ΑΠ. Περί της έννοιας της εσχάτης προδοσίας. Δ ψήφισμα και «στιγμαίον» της εσχάτης προδοσίας.

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΟ ΠΕΔΙΟ ΕΝΤΑΣΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ (Δημητρης Α. Τρωλός-Τζανετατος)

Εισαγωγικές παρατηρήσεις. Η θέση και ο ρόλος του Συντάγματος στο κοινωνικοπολιτικό σύστημα. Το Σύνταγμα στο φως του «δυσμού» Κράτους-Κοινωνίας. «Ιδιοκτησια-εργασία-ανθρωπινή αξία» και πολιτικό Σύνταγμα. Εργατικό δίκαιο, συνταγματική τάξη και πολιτικοκοινωνικό σύστημα. Κοινωνικό κράτος και κοινωνικοοικονομικό σύστημα. Κοινωνικό κράτος: φορέας κοινωνικής αλλαγής ή παράγοντας σταθεροποίησης του συστήματος; Τα νομικά- συνταγματικά όρια της δράσης του κοινωνικού κράτους. Η σύγχρονη ανάληψη για την δομή και λειτουργία των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Το θεμελιακό κοινωνικό δικαίωμα εργασίας από την ιδιαίτερη σκοπιά του αρ22παρ1 του ελληνικού συντάγματος. Γένεση, εξέλιξη, ιστορική-συνταγματική δυναμική. Το δικαίωμα εργασίας στο πεδίο ανταγωνισμού μεταξύ εργασιακής πραγματικότητας και εργασιακής δυνατότητας. Ιστορική εξέλιξη. Κοινωνικοοικονομική προσδιοριστικότητα και ιστορική δυναμική. Το δικαίωμα εργασίας ειδικότερα. Η έννομη τάξη εργασίας στα πλαίσια του ελληνικού Συντάγματος. Συνταγματική διάπλαση, φύση και δυναμική. Νομολειτουργική φύση. Το δικαίωμα εργασίας σαν δημόσιο υποκειμενικό δικαίωμα. Το δικαίωμα εργασίας σαν θεμελιακή συνταγματική αρχή. Το δικαίωμα εργασίας σαν προγραμματική αρχή. Νομολειτουργική διάπλαση του δικαιώματος εργασίας σύμφωνα με το αρ22παρ1 του ελληνικού συντάγματος. Συμπερασματικές παρατηρήσεις.

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΑΡ11 ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 1958 (Σωτήριος Λύτρας)

Έννοια και εφαρμογή του θεσμού του δημοψηφίσματος. Η σχετική προβληματική. Το δημοψήφισμα του αρ11 ως μέσον συμμετοχής του λαού εις την άσκησης της νομοθετικής ή συντακτικής εξουσίας. Το δημοψήφισμα του αρ11 ως δημοψήφισμα διαιτησίας. Το δημοψήφισμα του αρ11 υπό τα δεδομένα εφαρμογής του Συντάγματος του 1958. συμπεράσματα.

Η ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ (Δ Α Μαργελοσ)

Η τακτική δικαιοσύνη ως καθαυτό δικαιοσύνη. Η κατοχύρωση της. Ανάγκη ανύψωσής της σε μία εκ των τριών εξουσιών του Κράτους. Προτάσεις και συμπληρώσεις επί του Σχεδίου Συντάγματος αναφορικά με τη δικαιοσύνη. Συμπέρασμα.

Η ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ (ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΤΟΥ ΡΗΓΑ ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΟΥ 1975)

Το πρόβλημα. Αναδρομή στα προηγούμενα ελληνικά συντάγματα. Η διάρθρωση των φορέων της εξωτερικής πολιτικής κατά το Σύνταγμα του 1975. Η κυρίαρχη βούληση της «ηγεμονικής κοινωνικοπολιτικής δυνάμεως». Η θεσμική και η λειτουργική αποστεγανοποίηση της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής και η συναφής κατοχύρωση μιας ουσιαστικής εθνικής ανεξαρτησίας.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ «ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΝΤΕΝΚΤΑΣ» (Γεώργιος Ι Κασιμάτης)

Περί της νομιμότητας του «Σ Ντενκτάς». Περί των χαρακτηριστικών του ομοσπονδιακού συστήματος γενικώς. Το ασυμβίβαστο του «Σ Ντενκτας» προς την έννοια του ομοσπονδιακού συστήματος. Πλήρης έλλειψις ομοσπονδιακού πνεύματος. Υπερβολική συγκέντρωση εξουσιών εις το ομόσπονδο κράτος. Το πνεύμα του «Συντάγματος» ειδικότερον.

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

ΣτΕ 3700/1974 Ολομ

Συντακτική εξουσία μεταβατικής Κυβέρνησης 24/7/1974. Αντίθεσις συντακτικής πράξης και νομοθετικού διατάγματος. Σκεπτικό απόφασης. Παρατηρήσεις.

Ειδικόν Δικαστήριον αρ73 του Συντάγματος (εκλογοδικείον) 1/1975

Βουλευτές επικρατείας, συνταγματική κατοχύρωση και όρια. Κατανομή. Παρατηρήσεις.

ΣτΕ 2290,2497/1974 ΤμΑ'

Σκοπιμότητα της έκδοσης κανονιστικών πράξεων από τη διοίκηση υπό μορφή διατάγματος και της διενέργειας «προληπτικού ελέγχου» νομιμότητας από το ΣτΕ, όποτε ανατίθεται σε αυτή η θέσπιση διατάξεων νομοθετικού περιεχομένου. Παρατηρήσεις.

ΣτΕ 3334/1974 ΤμΓ'

Απαράδεκτο από το Σ1968 μετά την επαναφορά σε ισχύ του Σ1952 δέον να θεωρηθούν ως ουσιαστικές προσφυγές και οι εκκρεμείς κατά τον χρόνον της συνταγματικής

μεταβολής αιτήσεις ακυρώσεως κατωτέρων αστυνομικών οργάνων κατά αποφάσεων περί απολύσεως ή υποβιβασμού των.

ΣτΕ 3619/1974 ΤμΓ'

Η άρσις του απαράδεκτου εκ συντακτικών πράξεων, εκδοθεισών μετά την 21/4/1967 δεν δύναται να συναχθεί εκ διατάξεως τινός της από 1/8/1974 Συντακτικής πράξεως.

ΣτΕ 3701/1974 Ολομ

Η εξάντλησις της διοικητικής διαδικασίας ως προϋπόθεσις δια το παραδεκτόν της αιτήσεως ακυρώσεως δεν δύναται να θεωρηθεί αντίθετος προς το Σ, εφόσον οι όροι και οι προϋποθέσεις της ενδικοφανούς προσφυγής δεν άγουν εις αποκλεισμόν και εις υπέρμετρον παρεμπόδισιν της ασκήσεως της αιτήσεως ακυρώσεως. Το αρ15νδ3830/1958 που θεσπίζει προσωρινό απαράδεκτο της αιτήσεως ακυρώσεως σε περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής δεν είναι αντίθετο στο Σ.

ΣτΕ 400/1975 Ολομ

Η εξάντληση της διοικητικής διαδικασίας για το παραδεκτό της αίτησης ακύρωσης κατά το αρ45παρ2νδ170/1973 δεν αντίκειται προς το Σ, εφόσον οι όροι και οι προϋποθέσεις άσκησης της υπό του νόμου προβλεπόμενης, διοικητικής, προσφυγής, εν οίς και η του αρ8ν3200/1955 δεν άγουν εις τον αποκλεισμό ή εις υπέρμετρον παρεμπόδισιν του ακυρωτικού ελέγχου.

ΣτΕ 676/1975 Ολομ

Συντακτική πράξη 3/9/1974 περί ΑΕΙ. Ο εν αυτή όρος «ειδικός πολιτικός σύμβουλος» περιλαμβάνει και τους διορισθέντας απ' ευθείας σε δημόσιες θέσεις, ων τα καθήκοντα συνάπτονται με την άσκηση της κυβερνητικής πολιτικής.

Εφετείο Αθηνών Βούλευμα 118/1975

Νομίμως και αρμοδίως εξεδόθη το ένταλμα προφυλακίσεως υπό του ανακριτού βάσει του αρ283 ΚΠΔ και Δ' Ψηφίσματος. Η περί αρμοδιότητος του 5μελούς εφετείου διάταξις του Δ' Ψηφίσματος κατισχύει, ως ειδική των ίσης τυπικής δυνάμεως αρ8 και 97 του Σ1952, δύναται δε να έχει, ως δικονομική διάταξη, αναδρομική ισχύ. Το Δ' Ψήφισμα είναι πράξις νομοθετικής εξουσίας τυπικώς ισοδύναμος προς το Σ. Δεν συντρέχει περίπτωση εξαλείψεως του αξιόποινου ή άρσης του άδικου χαρακτήρα της εσχάτης προδοσίας. Η συντακτική εξουσία υπό του Υπουργικού Συμβουλίου εκδόσαντος την συντακτική πράξη της 3/10/1974 ήταν πρωτογενής. Νόμιμος όθεν η απόκλισις από το αρ8Σ1952.

Συμβούλιο Εφετών Αθηνών Βούλευμα 414/1975

Προϋποθέσεις αυθεντικής ερμηνείας νόμου από τη νομοθετική εξουσία. Αναγνώριση de facto κυβερνήσεως κατά το διεθνές δίκαιο. Νομιμοποίηση αυτής κατά το εσωτερικό δίκαιο. Σε χώρα που επικρατεί η δημοκρατική αρχή απαιτείται για τέτοιου είδους νομιμοποίηση η ελεύθερη προσχώρησις της πλειονότητας των πολιτών, θεμελιωμένη στη λαϊκή κυριαρχία.

Ειδικό Δικαστήριο αρ73Σ1952 3/1975

Συντακτική εξουσία μεταβατικής κυβέρνησης 24/7/1974. αντίθεση συντακτικής πράξης προς Σ1952. Συνταγματικότητα νδ65/1974

ΑΠ 684/1975 Ολομ

Αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος της εσχάτης προδοσίας. Τελείωσις τούτου και εν αποπείρα. Χαρακτήρας αυτού ως στιγμιαίου εγκλήματος. Ουδεμία διάταξη του Δ' Ψηφίσματος καθιστά διαρκές το έγκλημα τούτο. Η εν μεταγενεστέρω χρόνω παρεχόμενη στο δράστη συνδρομή δεν αποτελεί αξιόποινον ενέργεια.

ΣτΕ 468/1974 Ολομ

Οι δεσμεύσεις της ιδιοκτησίας του νδ1003/1971 αποτελούν νόμιμους περιορισμούς συνταγματικώς ανεκτούς.

ΣτΕ 2930/1974 ΤμΒ'

Το υπό της δημοτικής φορολογίας προβλεπόμενο πρόστιμο (αρ73ΒΔ2419/1958) εν παραλείψει υποβολής υπό δημότου της κατά του αυτού ΒΔ δηλώσεως περί του καταβλητέου δι ακίνητον του φόρου ακάλυπτων χώρων, δεν έχει ποινικό χαρακτήρα αλλά αποτελεί διοικητικόν μέτρον, η ανάθεσις δε υπό του νόμου της επιβολής τούτου εις τας δημοτικές ή κοινοτικές αρχάς δεν προσκρούει εις τας οικείας διατάξεις του Σ.

ΣτΕ 3790/1974 Ολομ

Χορήγησις συντάξεων. Ο αριθμός ή ο κύκλος των συνταξιοδοτούμενων προσώπων εμπίπτει εις την απαγόρευσιν της νομοθετικής εξουσιοδότησης, ήτοι επί θέματος περί ου το αρ59παρ2Σ1952

ΣτΕ 1166/1975 Ολομ

Κατά πράξεως διατασσούσης παράτασιν της παύσεως εφημερίδος υφίσταται το κατά το αρ32παρ2νδ17/1973 «ιδιαίτερον συμφέρον» επί τη συνέχισιν της ανοιγείσης ενώπιον του ΣτΕ δίκης, και όταν το μέτρο τούτο έχει αρθεί κατά το χρόνο της συζητήσεως. Η δυνάμει του αρ7 εδ ε' νδ798/1971 «περί καταστάσεως πολιορκίας» υπό της στρατιωτικής αρχής διατασσομένης παύσις εφημερίδος εφ' ωρισμένον χρόνον, δεν δύναται να παραταθεί, αλλά μόνον να επαναληφθεί μετά την εκ νέου κυκλοφορίαν της εφημερίδος και δια νέα πραγματικά περιστατικά.

ΣτΕ 1450/1975 Ολομ

Απαράδεκτον εκ του Σ1968 και μετά την επαναφορά σε ισχύ του Σ1952 να εξακολουθούν να ισχύουν ως αιτήσεις ακυρώσεως οι εκκρεμείς κατά το χρόνο της συνταγματικής μεταβολής αιτήσεις ακυρώσεως κατωτέρων αστυνομικών οργάνων κατά αποφάσεων περί απολύσεως ή υποβιβασμών των, μη δυνάμεναι να θεωρηθούν ως προσφυγές ουσίας, συμφώνως προς το Σ1952

ΣτΕ 166/1975 Ολομ

Η άρση του απαράδεκτου εκ Συντακτικών Πράξεων εκδοθεισών μετά την 21/4/1967, δεν δύναται να συναχθεί εκ διατάξεως τινός του Σ1975 ή της από 1/8/1974 συντακτικής πράξης.

ΣτΕ 391/1975 ΤμΑ'

Δεν χωρεί ενδικοφανής προσφυγή ενώπιον του Υπουργού κατά πράξης του νομάρχη, όταν αυτός άσκησε αρμοδιότητα για θέμα που προϋποθέτει κατά νόμο, κοινή απόφαση περισσότερων Υπουργών, κατά το αρ8παρ1ν3200/1955.

ΣτΕ 1476/1975 Ολομ

Η ανάθεση της αρμοδιότητας ρύθμισης των θεμάτων διοίκησης και διαχείρισης των μη ενοριακών ναών των κοιμητηρίων στους Δήμους και τις Κοινότητες κατά το αρ1νδ284/1974 δεν αντιβαίνει στις διατάξεις του Σ που κατοχυρώνουν την αυτοδιοίκηση της Εκκλησίας της Ελλάδος.

ΣτΕ 1958/1975 ΤμΓ'

Το προβλεπόμεν στην σε τμήματα σύνθεση του ΣτΕ ΠΔ είναι έγκυρο, γιατί και κατοπιν προηγούμενης γνώμης της Ολομέλειας του Συμβουλίου, εξεδόθη εξομοιουμένης προς συνταγματικώς αναγκαστική απαλλοτρίωση κατά το αρ210 του δημοτικού και κοινοτικού κώδικα.

ΣτΕ 2106/1975 Ολομ

Το δόγμα των Χιλιαστών ή Μαρτύρων του Ιεχωβά πληροί τις προϋποθέσεις της κατά το Σ «γνωστής θρησκείας» και αποτελεί έτσι δόγμα αναγνωρισμένο κατά το άρ1371ΑΚ. Γάμος που τελέστηκε μεταξύ των οπαδών του ειρημένου δόγματος δεν είναι ανυπόστατος και τα τέκνα από αυτόν είναι γνήσια, εγγραφόμενα στα δημοτολόγια του δήμου ή της κοινότητας του πατρός.

ΑΠ 683/1975 Ολομ

Η κυβέρνηση της 24/7/1974 έχει πρωτογενή συντακτική εξουσία. Το αρ1 Δ' Ψηφίσματος του 1975 θεσπίζει κανόνες ουσιαστικού ποινικού δικαίου που κατισχύουν του αρ7Σ1952 (μη αναδρομή ποινικού νόμου). Το πραξικόπημα της 21/1/1967 καμία έννομη συνέπεια. Πρωταίτιος στο έγκλημα της εσχάτης προδοσίας.

ΕφΑθ 325/1975

Επαναφορά Σ1952. Κατάργηση Σ1968. Μεταβολή θέλησης διαθέτου υπέρ κοινωφελούς σκοπού μόνο με νόμο. Το νδ424/1970 με το οποίο θεσπίζεται αρμοδιότητα του ΕφΑθ να αποφαινεται περί συνδρομής περίπτωσης επωφελέστερης διάθεσης κλπ του καταλειφθέντος υπέρ κοινωφελούς σκοπού είναι αντισυνταγματικό.

ΕφΑθ 1663/1975

Μονιμότητα των τακτικών δημοσίων υπαλλήλων και των υπαλλήλων ΝΠΔΔ. Η συνταγματικά προστατευτά με μονιμότητα ιδιότητα αυτή καθορίζεται από το ότι ο υπάλληλος παρέχει τις υπηρεσίες του κατέχοντας οργανική θέση που πληροί διαρκή και απαραίτητη ανάγκη της οργανωμένης Υπηρεσίας, και όχι από τη μορφή της σχέσης υπό την οποία παρέχει τις υπηρεσίες του.

ΕφΑθ 2959/1975

Είσπραξη από το Ταμείο Προνοίας ΔΥ μέρους εφάπαξ βοηθήματος δεν σημαίνει παραίτηση από το υπόλοιπο επίδικο τμήματος αυτού. Δυνατή η παράλληλη επιδίωξη

προς το ΔΣ του Ταμείου και ενώπιον πολιτικών δικαστηρίων. Αρ1παρ1 εδ γ' ΒΔ43/1971 αντίθετο στην αρχή της ισότητας. Αντίθετη και προς την αρχή του ασφαλιστικού δικαίου περί αναλογίας της ασφαλιστικής παροχής και του χρόνου ασφαλίσεως και των παρακρατηθεισών εισφορών.

ΕφΑγ 31/1975

Δικαστική δαπάνη. Αντισυνταγματικότητα αρ1νδ446/1974 που μειώνει ή συμψηφίζει τη δικαστική δαπάνη σε δίκες απαλλοτριώσεως. Αντίθεσή προς τη διάταξη του αρ21Σ1952 του αρ21Σ1968.